यस्मादेवंतत्तस्मात्तवपादमूलंभजामि कथंभूतस्य ऋतधियःसत्यज्ञानस्वरूपस्य यद्वा सत्याधीर्यस्ययस्मिन्वा तस्य आत्मगुरोर्जीवस्यनियंतुः अ
तःकारणात्परस्य किंकृत्वा आत्मच्छदिस्वात्मावरकम् अपार्थंचनिष्फलम् असच्चतुच्छम् अंत्यंचनश्वरम् इदंदेहादिहित्वा देहादिभजनंत्यक्त्वा
असच्चेत्कथंप्रतीयेततत्राह अभिज्ञमात्रम् नह्यत्यंतमसत् किंत्वात्ममात्रम् नततःपृथगस्तीत्यर्थः नन्वपवर्गायभवतुमद्भजनम् फलांतरार्थंत्वन्यभ
जनंकार्यमेवतत्राह तर्हीति यदित्वांभजतिपुरुषःतर्हितेत्वत्तएवसर्वंमनीषितमर्थंविंदेतेति ॥ ४४ ॥ ननुब्रह्मरुद्रावपिममैवमूर्तीअतोमामेवकिम
त्यंतमाद्रियसेतत्राह सत्वमिति यदपियद्यपितवैवमाययाकृताएतालीलास्त्वयैवधृताः तथापियासत्वमयीसैवप्रशांत्यैमोक्षाय नकेवलमस्यप्र
शांत्यभावमात्रमन्यभजने किंत्वनिष्टंचभवेदित्याह व्यसनेति ॥ ४५ ॥तदेवसदाचारेणद्रढयति तस्मादिति हेभगवन् तवशुक्लांतनुंश्रीनारायणा

तद्वैभजाम्यृतधियस्तवपादमूलंहित्वेदमात्मच्छदिचात्मगुरोःपरस्य ॥ देहाद्यपार्थमसदंत्यमभिज्ञमात्रंविंदेत
तेतर्हिसर्वमनीषितार्थम्॥ ४४॥ सत्वंरजस्तमइतीशतवात्मबंधोमायामयाःस्थितिलयोदयहेतवोऽस्य॥ ली
लाधृतायदपिसत्वमयीप्रशांत्यैनान्यैर्नृणांव्यसनमोहभियश्चयाभ्याम् ॥ ४५ ॥ तस्मात्तवेहभगवन्नथताव
कानांशुक्लांतनुंस्वदयितांकुशलाभजंति ॥ यत्सात्वताःपुरुषरूपमुशंतिसत्वंलोकोयतोऽभयमुतात्मसुखंनचा
न्यत्॥ ४६॥ तस्मैनमोभगवतेपुरुषायभूम्नेविश्वायविश्वगुरवेपरदैवताय॥ नारायणायऋषयेचनरोत्तमाय
हंसायसंयतगिरेनिगमेश्वराय ॥ ४७॥ यंवैनवेदवितथाक्षपथैर्भ्रमद्धीःसंतंस्वखेष्वसुषुहृद्यपिदृक्पथेषु॥ त
न्माययावृतमतिःसउएवसाक्षादाद्यश्चतेऽखिलगुरोरुपसाद्यवेदम्॥ ४८॥

ख्याम् अथतावकानांचशुक्लां

तनुंनराख्याम् यद्यस्मात्सात्वताः सत्वमेवपुरुषस्येश्वरस्यरूपमुशंतिमन्यंते नत्वन्यत्रजस्तमश्चेति अत्रहेतुः यतःसत्वात्लोकोवैकुंठाख्यः लोक
त्वेसत्यप्यभयंचभोगेसत्यप्यात्मसुखंच ॥ ४६ ॥ अतस्तंप्रणमति तस्मैनमइति हंसायशुद्धाय संयतगिरेनियतवाचे अथचनिगमेश्वरायवेदमा
र्गप्रवर्तकाय ॥ ४७ ॥ वेदार्थसंप्रदायप्रवर्तनेहेतुत्वंवदन्स्तौति यमिति कपटेंद्रियमार्गैः भ्रमद्धीः विक्षिप्तबुद्धिःपुमान् स्वेंद्रियादिषुनियंतृत्वे
नसंतमपियंत्वांनवेद दृक्पथेषुविषयेषुबुद्धिविक्षेपेहेतुः तन्माययातस्यतवैवमाययाआवृताआत्मनिष्ठामतिर्यस्य सउसोऽपिआद्यएवपूर्वमज्ञातैव
अखिलगुरोस्तवत्वत्प्रवर्तितंवेदमुपसाद्यप्राप्यतंत्वांसाक्षाद्वेद ॥ ४८ ॥